

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202699
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5618202699.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému T. A., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom W. XXX, v spore o zaplatenie 1574,58 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 167,69 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 134,94 eura od 29. 8. 2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 9. 2018, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1574,58 eura, úrokov vo výške 31,74 eura, úrokov z omeškania vo výške 1,95 eura, úrokov vo výške 5,9 % ročne zo sumy 1574,58 eura od 25. 8. 2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 1574,58 eura a z úrokov 31,74 eura od 25. 8. 2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným dňa 17. 3. 2017 uzatvoril úverovú zmluvu číslo 000000000390696, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 2500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v mesačných splátkach do 24. 2. 2020. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, dňa 24. 8. 2018 bol vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru, po predchádzajúcom upozornení na možnosť predčasného zosplatenia zo dňa 21. 6. 2018. Ku dňu 24. 8. 2018 pozostával dlh žalovaného z istiny vo výške 1574,58 eura, úrokov vo výške 31,74 eura, úrokov z omeškania vo výške 1,95 eura, poplatkov za upomienky vo výške 60 eur, ktoré si v konaní neuplatňuje. Po zosplatení úveru žalovaný nezaplatil žiadnu sumu.

2. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa písomne nevyjadril, hoci bol na to vyzvaný uznesením zo dňa 24. 10. 2018, ktoré mu bolo doručené, spolu s podanou žalobou, dňa 8. 12. 2018. Na pojednávaní dňa 8. 1. 2020 uviedol, že s návrhom súhlasí. Poukázal na to, že na dlh pozabudol, finančne na tom nebol dobre, žil len z dôchodku. Momentálne už pol roka pracuje, preto by dlh splatil v splátkach.

3. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13. 2. 2019, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1441,54 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1439,64 eura od 29. 8. 2018 do zaplatenia, vo zvyšnej časti sa žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %, keď úver, poskytnutý žalobcom žalovanému, vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu neplatnosti dojednania o konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Proti rozsudku v časti výroku, ktorým súd prvej

inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol, podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30. 10. 2019, č. k. 7Co/203/2019-110, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ostatnej časti zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že záver súdu prvej inštancie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, neobsahuje podstatnú náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a že z tohto dôvodu je dôvodné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkový, nie je správny. Odvolací súd, na rozdiel od záveru súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje. Súdu prvej inštancie uložil v ďalšom konaní opätovne skúmať dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu v zmysle skutkových a právnych dôvodov vymedzených v žalobe.

4. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania a navrhol, aby súd rozhodol aj v jeho neprítomnosti.

5. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

6. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 17. 3. 2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 000000000390696, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 2500 eur, pri výške fixnej úrokovej sadzby 5,9 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 75,74 eura, so splatnosťou prvej splátky 22. 3. 2017, splatnosťou splátok k 22. dňu v mesiaci a splatnosťou úveru do 3 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 24. 2. 2020. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 6,15 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 15,12 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, predstavovala 2726,64 eura. Podľa článku 2.8 písm. a) obchodných podmienok žalobcu pre úvery občanom, účinných od 15. 8. 2016, za zmenu okolností, za ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere, sa považuje nezaplatenie ktorejkoľvek čiastky dlžnej podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote splatnosti. Podľa článku 2.9.1 obchodných podmienok žalobcu pre úvery občanom, ak nastane akákoľvek zmena okolností, môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru. Doručením výzvy na predčasné splatenie úveru sa všetky čiastky, ktoré sú dlžné podľa zmluvy o úvere (istina aj príslušenstvo) stanú splatné okamžite alebo v deň, určený bankou vo výzve adresovanej klientovi. Podľa prehľadu splácania úveru, žalovaný zaplatil ku dňu 23. 4. 2018 spolu 1060,36 eura, z toho bolo započítané na istinu 925,42 eura a na úrok 134,94 eura. Dňa 21. 6. 2018 žalobca upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v prípade neuhradenia sumy dlžných splátok a zmluvnej pokuty vo výške 106,05 eura. Dňa 24. 8. 2018 žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom, spolu vo výške 1668,27 eura.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

9. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. k 17. 3. 2017 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba V. K. Q. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

1. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu v časti, v ktorej zostala predmetom konania po zrušení časti výroku rozsudku zo dňa 13. 2. 2019, čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Prvotne je potrebné uviesť, že predmetom sporu po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku zo dňa 13. 2. 2019 v časti výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1441,54 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1439,64 eura od 29. 8. 2018 do zaplatenia, zostalo zaplatenie zostatku istiny vo výške 134,94 eura (keďže rozsudkom zo dňa 13. 2. 2019 bola priznaná istina vo výške 1439,64 eura), úroku vo výške 31,74 eura, úroku z omeškania vo výške 0,20 eura vyčísleného ku dňu 24. 8. 2018 (keďže rozsudkom zo dňa 13. 2. 2019 bol priznaný úrok z omeškania do 24. 8. 2018 vo výške 1,75 eura), úrokov vo výške 5,9 % ročne zo sumy 1574,58 eura od 25. 8. 2018 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny vo výške 1300,79 eura od 25. 8. 2018 do 28. 8. 2018 (keďže rozsudkom zo dňa 13. 2. 2019 bol priznaný úrok z omeškania za obdobie od 25. 8. 2018 do 28. 8. 2018 z istiny vo výške 273,79 eura), z istiny vo výške 134,94 eura od 29. 8. 2018 do zaplatenia (keďže rozsudkom zo dňa 13. 2. 2019 bol priznaný úrok z omeškania z istiny 1439,64 eura od 29. 8. 2018 do zaplatenia) a z úrokov vo výške 31,74 eura od 25. 8. 2018 do zaplatenia. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2500 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť, spolu s dojednaným úrokom, v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal

ako fyzická osoba, nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluve. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (takto bola zmluva aj výslovne označená). Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky náležitosti určené zákonným ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ súd v rozsudku zo dňa 13. 2. 2019 konštatoval absenciu zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to údaj o konečnej splatnosti úveru, po zrušení rozsudku bol súd prvej inštancie v súlade so zákonným ustanovením § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (ktorý konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným údaj o konečnej splatnosti úveru obsahovala). Keďže žalovaný si svoju povinnosť uhrádzať riadne a včas dojednané splátky neplnil a bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 23. 4. 2018 o viac ako 3 mesiace, čo nebolo medzi stranami sporu sporné, uplatnil si žalobca právo žiadať zaplatenie celého úveru. Oprávnenie žalobcu žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku 2.9.1 obchodných podmienok žalobcu pre úvery občanom. Žalovaný bola na možnosť uplatnenia práva na splatenie celého úveru upozornený listom zo dňa 21. 6. 2018, teda 15 dní vopred, v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K splatnosti úveru potom došlo dňom nasledujúcim po doručení oznámenia o zosplatnení úveru žalovanému, t. j. 28. 8. 2018, prihliadajúc k dátumu oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (24. 8. 2018) a obvyklej dĺžke poštovej prepravy (3 dni). Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zostatok nezaplatenej istiny vo výške 134,94 eura (suma nezaplatenej istiny vo výške 1574,58 eura po odpočítaní sumy istiny už právoplatne priznanej žalobcovi rozsudkom zo dňa 13. 2. 2019 vo výške 1439,64 eura) a úrok (zmluvný) vo výške 32,75 eura (žalobcom vyčíslený úrok ku dňu 24. 8. 2018 v sume 31,74 eura + úrok vo výške 5,9 % ročne z dlžnej istiny 1574,58 eura od 25. 8. 2018 do predčasnej splatnosti úveru, t. j. do 28. 8. 2018, v sume 1,01 eura). Spolu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 167,69 eura. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov súd podanú žalobu zamietol. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudkoch zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru.

2. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to vo výške 5 % ročne zo sumy 134,94 eura od 29. 8. 2018 do zaplatenia. Výška (percentuálna sadzba) žalobcom uplatnených úrokov z omeškania bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov. V tejto súvislosti súd uvádza, že úroky z omeškania vyčíslené zo sumy dlžnej istiny do 28. 8. 2018 už boli žalobcovi priznané v rozsudku zo dňa 13. 2. 2019 v sume 1,90 eura (za obdobie do 24. 8. 2018 v sume 1,75 eura a za obdobie od 25. 8. 2018 do 28. 8. 2018 v sume 0,15 eura) a rovnako aj úroky z omeškania zo sumy istiny 1439,64 eura od 29. 8. 2019 do zaplatenia. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania len zo zostatku dlžnej istiny, nárok na zaplatenie ktorej mu bol priznaný týmto rozsudkom, t. j. zo sumy 134,94 eura, od 29. 8. 2018 do zaplatenia. Súd podanú žalobu v časti vyčíslených úrokov z omeškania v sume 0,20 eura za obdobie do 24. 8. 2018 zamietol, nakoľko nemal preukázanú dôvodnosť uvedeného nároku. Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018), preto žalobcovi prislúchali úroky z omeškania vždy zo sumy istiny jednotlivých nezaplatených splátok, zistenej z prílohy k zmluve o spotrebiteľskom úvere, vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, a to zo sumy 68,26 eura od 23. 5. 2018 do 24. 8. 2018 čo činí 0,87 eura, zo sumy 68,09 eura od 23. 6. 2018 do 24. 8. 2018 čo činí 0,58 eura, zo sumy 68,43 eura od 24. 7. 2018 do 24. 8. 2018 čo činí 0,29 eura, zo sumy 69,01 eura od 23. 8. 2018 do 24. 8. 2018 čo činí 0,01 eura, spolu 1,75 eura. Z rovnakého dôvodu súd zamietol žalobu aj v časti uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania z úrokov vo výške 31,74 eura od 25. 8. 2018 do zaplatenia. Súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania z istiny vo výške 1300,79 eura od 25. 8. 2018 do 28. 8. 2018, nakoľko ku splatnosti celého zostatku

nesplateného úveru došlo až ku dňu 28. 8. 2018, pričom výška dlžnej istiny z nezaplatených splátok úveru v období od 25. 8. 2018 do 28. 8. 2018, zistená z prílohy k zmluve o spotrebiteľskom úvere, predstavovala 273,79 eura.

3. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

4. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pokiaľ aj bol žalobca v spore čiastočne neúspešný, jednalo sa o neúspech len v časti príslušenstva žalovanej sumy (úroku z omeškania a úroku). V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.